

Friatjov Bakke
S k o d j e

Skoaje 29/12 - 1966.

Til

Forbundet for Sosial Oppreisning,

O s l o .

Til orientering vedlegger jeg kopi av
brev senat til Den norske regjering.

Jeg mener at det nu skulde være en oppgave
for arbeidsutvalget å henvende seg til regjeringen
og forsøke å få stoppet eller redusert den tiltakende
hets mot tidligere NS medlemmer i presse, kring-
kasting og TV. Der på distriktet er der opparbeidd
den rene lynsj- stemning som er verre enn i 1945.
Det var ikke så galt under arbeiderregjeringen. Dette
var altså takken for at vi skaffet de borgerlige fler-
tall. Vi må i alle tilfeller få et bindende til-
sagn fra regjeringen om hvorledes vi skal forholde oss
ved eventuelle angrep. Om vi kan forsvare oss med
alle midler. Et slikt tilsagn skylder den regjering å
gi som har opparbeidd denne borgerkrigsstemning.

med hilsen

Friatjov Bakke

Tidstjov Bekke
S k o d j e

Til

Den norske regjering ,
v/ statsminister Per Borten,

O s l o .

I Dagbladet av 20 mai 1966 kan man lese at nu har også Rheinmetall A/G besluttet å utbetale erstatning til slavearbeidere med 2,5 millioner Dmark. Tidligere har fire konserner, Krupp, I.G. Farbenetterfølgerne, A.E.C. Telefunken og Siemens Halske utbetalt erstatninger. Videre kan man lese i Aftenposten av 11/7 - 1966 at en gruppe tidligere konsentrasjonsfanger fra Norge og Polen har besluttet å kreve lignende erstatning av to østeriske industriselskaper.

Det var ikke bare i det krigførende Tyskland og Østerrike at fanger har vært benyttet til slavearbeide.

Høsten 1947 ble jeg transportert fra en ny seks måneders sultekur på Akershus Landsfengsel til Konsentrasjonsleiren på Jessheim. Der ble da stilt i utsikt at vi der skulde få mer og bedre mat. Til å begynne med var dette riktig. Men så begynte rasjonene å skrumpe inn. Samtidig ble der fra leirledelsen kunngjort at der var anledning å melde seg til skogsarbeide, da skulde det bli bedre med mat, ja i skogsrasjonene var der endatil opført flesk. Der var intet valg. De som vilde overleve måtte til skogs. Jeg ble sendt til godseier Mathisens skoger, nærmere bestemt Tangen og Bekkemyra i Hurdal. Vi fikk utlevert 1 par strømper, 1 par gummistøvler, spade sag, øks, barkespade og et par ski. I mørke og snefokk ble vi så sendt til hugstfeltet i 20 - 30 kuldegrader. For å opnå den fastsatte matrasjon måtte vi hugge minst 1 m³ pr. dag. Dette var ikke så enkelt av uøvede og utsultede fanger, og selv de hårdeste stöt med barkespaden løsnet spon som bare kunde måles i millimeter. Da vi kom tilbake til koia om kvelden, måtte vi trekke nakne foten opp av støvlene, da strømpen var frosset fast til gummistøvlene med tykke islag. Jeg går ut fra at det var Gerhard hardsen som av sitt ideal og kamerat Stalin hadde fått denne oppskrift på hvordan man på enkleste måte utryddet annerledes tenkende. Jeg har ikke kjennskap til daværende hugstpris på barket tømmer, men jeg går ut fra at herr Mathiesen på denne tid hadde igjen så mange tyskerpenger

at han betalte den fastsatte tariff. Fangene fikk noen øre pr dag til såpe, barberblad etc. Differansen gikk ve i staskassen . Jeg synes at det er merkelig at når "forbryterstaten" Tyskland retter opp sine overgrep, så skulde vel ikke "rettsstaten" Norge være senere å vaske forbryterskitten av sine fingre. Grunnen til at jeg tidligere ikke har fremstilt noe krav er følgende: Like over for oss urettsforfulgte har der siden den såkaldte " frigjøring" ikke hersket likhet for loven inntil denne dag. I tilfelle norsk lov og rett nu er gjeninnført i Norge tør jeg anmode om at ovenstående kriminelle overgrep på sakesløse norske borgere bes gransket med påfølgende oppreisning og erstatning.

Skodje den 20. desember 1966.

Fridtjov Bakke

Skouge 5/1 - 1967.

Forbundet for Sosial Oppreisning ,
O s l o .

Dette for a meddele at jeg har mottatt brev
fra statsministerens kontor , saiyende:

" Til underretning meddeles at Deres brev av 20.ds.
til statsministeren er sendt Justisdepartementet. "

rinn ^{Midtskaug}
(sign.)

med ^{nilsen}
Trond Johnsen